

शब्देन तादृशप्रकृतिरेव बोध्यते । तथा च तादृश्यां तेजो-
बन्नाभिमानिदेवतायां स्त्री । अजाशब्दोक्ता नानागुणाः
सन्त्यस्य अच । आगे तस्य नानावर्षत्वात्तथात्वम् । आग्यां
स्त्री जातित्वेऽपि अजादित्वात् टाप् । “अजागलस्तन-
च्चायेति” ज्योतिषम् । द्वादशधा विभक्तस्य राशिचक्रस्य
मेघरूपे प्रथमे राशौ “जीर्गर्किभासुजेज्यग्रनां क्षेत्वाणि
सुरजादयइति” ज्योतिषम् तस्य मेघरूपत्वेऽपि मेघस्य
अजतल्याजाधिष्ठितरूपाभ्यां तत्त्वम् । मेघे च अजेन ब्रह्मणा
दक्षयज्ञभङ्गसमये मेघरूपधारणेन पलायमानत्वात् अजा-
धिष्ठितरूपवत्त्वात् मेघस्य उपचारात् अजत्वम् । मासिक-
धातौ पु० । जननशून्ये गगनादौ त्रि० । आत् विष्णो-
र्जायते इति । चन्द्रे कामे, च पु० । “चन्द्रमा मनसो
जात इति” श्रुतौ विष्णोर्मनोजन्यत्वाच्चन्द्रस्य अजत्वम् ॥
कामस्य वासुदेवात् रक्षिण्यं जातत्वं भागवते प्रसिद्धम्
दशरथपितरि रघुराजपुत्रे रामचन्द्रस्य पितामहे त्वर्य-
वंश्ये नृपभेदे च । तस्याजत्वञ्च अजरूपब्रह्मणो मूर्ध्नि-
जातत्वात् यथोक्तं रवौ “ब्राह्मणे मूर्ध्नि” किल तस्य देवी
कुमारकलं क्षुब्धे कुमारम् । अतः पिता ब्रह्मण एव
नाम्ना तमात्मजन्मानमजं चकारेति” तद्विरितञ्च तत्रैव
पञ्चमाद्यष्टमसर्गान्ते द्रष्टव्यम् । आगलस्याकारवत्त्वात्
औषधिविशेषे स्त्री । तद्वच्यं “अजास्तनाभकन्दा त
सन्तीरा क्षुपक्षिणी । अजा महीषधी ज्ञेया शङ्खकुन्दे-
न्दुपाण्डुरेति” वैद्यकम् । ऋषिभेदे पु० । गर्गा० यज् ।
आज्यः तदपत्ये । बह्वु लुक् । अजाः । ऋङ् । ऋक् ।
आजायनः तद्गोत्रापत्ये । उपमानतया पूर्वनिर्द्देशे
तदन्तपादस्य नान्यलोपः । अजपादः स्त्रियान्तु कुम्भप०
ङीप् अन्तलोपः पदादेशश्च । अजपदोति भेदः । एका-
दशरुद्रमध्ये प्रथमे रुद्रे पु० । तद्विरणम् अजैकपादशब्दे
दृश्यम् ।

अजकर्णं पु० अजस्य कर्ण इव पर्य्य यस्य । आगलस्य
लम्बायमानपल्लयुक्तौ (साल) इति ख्याते दृष्टे मरिचदृष्टे
च । ईत० आगकर्णे । [कै-क । (साल) इति ख्याते दृष्टे ।
अजकर्णकं पु० अजकर्णे इव कायति पल्लवारा प्रकाशते
अजकव अस्त्री० अजो विष्णुः को ब्रह्मा तौ वाति
त्रिपुरासुरवधद्वारानेन वा+करणे क ईत० । शिव-
धनुषि । शिवो हि अनेनैव धनुषा त्रिपुरासुरस्य वधेन
विष्णुं ब्रह्मार्चं च प्रीणितवान् इति तस्य धनुषोऽजकवत्वम्
अजकौ अवतीति । अजकावमयत्व । “धनुष्यजगवं

युग्यमजकावमजीकवमिति” शब्दार्थवः । अजकं आगं वाति
प्रीणाति वा-क । (वावुङ् इति) ख्याते वर्षरीदृक्ते पु० ।
तद्वच्ये तस्य प्रीत्याधिक्यात्तथात्वम् ।

अजका स्त्री अजस्य विकारः अथयः गलस्तनः पुरीषं वा
कन् । अजागलस्य स्तनाकारे मांसस्त्रण्डे, तत्पुरीषे च ।
अजकाजात पु० ५५० । अजकेव जातः । “अजापुरीषप्रतिमो
रजावान् सलोहितो लोहितपिच्छलास्तः । विदार्य
क्षणं प्रचयोऽभ्युपैति तं चाजकाजातमिति व्यस्येदिति”
वैद्यकोक्ते रोगभेदे ।

अजकाव न० अजका अजागलस्तनइव वाति प्रकाशते
वा-क । अजागलस्तनाकारकालावययशुक्ले भैक्षायरूपे
यज्ञीयपात्रभेदे, “अजकावं दुहं प्रीकं तिरोदधे” इति
वेदः । अजैव अजका तत्पुरीषं वा तद्वत् वाति प्रकाशते
वा-क । अजकाजाताख्ये रोगभेदे पु० । शिवधनुषि न० ।

अजक्षीर न० अजायाः क्षीरं ईत० पुंयङ्गावः । आगीस्तन्य-
दुग्धे “अजक्षीरेण पाचयेदिति” वैद्यकम् ।

अजग न० अजं विष्णुं गच्छति शरत्वेन गम-त । शिवधनुषि ।
अजेन ब्रह्मणा गमयते गीयते वा कर्मणि गम-ङ-गै-क
वा । विष्णौ पु० । अजेन गच्छति, अजं आगं यज्ञाङ्गात्वेन
वा गच्छति गम-ङ । वज्रौ पु० । प्रज्ञा० स्वार्थे अण् आज-
गमपि शिवधनुषि “स्याधोर्धनुष्याजगमिदमरमाणा ।

अजगन्धा स्त्री अजस्य गन्ध इव गन्धोऽस्याः । (वनजोयान्)
इति ख्यातायां वनयामान्याम् अजमोदायाम् ।

अजगन्धिका स्त्री अजस्य गन्ध इव गन्धो यस्याः व० कप्
कापि अत इत्त्वम्, अजस्य गन्ध इव गन्धः अख्यस्य ठन्
वा । (वावुङ् इति) प्रसिद्धे वर्षरीयाके ।

अजगन्धिनी स्त्री अजस्य मेघस्य गन्धो लेभः एकदेशः
शृङ्गमिति यावत् सोऽस्याः फलाकारेणास्तीति अजगन्ध-
इति ङीप् । (गाडरशिङ्गा) इति प्रसिद्धे अजशृङ्गीदृक्ते ।

अजगर पु० अजं आगं गिरति गिरति गृ-कच् । इङ्गुत्तये ।
अजगरं अगस्त्यथापात् इङ्गुत्तयेभावापक्त्वं नक्षुब्धमिदं
कतो पन्थः अण् । आजगरम् अजगरकथायाम् न० । तत्र
वनपर्वणि आजगरोपाख्यानरूपम् ।

अजगव पु० अजगो विष्णुः शरत्वेन त्रिपुरासुरवधकाले-
ऽस्यास्ति अजग+अख्यर्थे व । शिवधनुषि “शिवोऽख्यजगवं
चापं विधुम्बु तरसा रणे” इति पुरा० । [शिवधनुषि ।

अजगाव पु० अजगं विष्णुमिति अव-अण् क्य० ङ० ।
अजघन्य त्रि० न जघन्यः क्षयः न० १० । अप्रसन्नमि